

ogel van papier

driemaandelijks vriendenblad
jaargang 3, nummer 2
september 1997
Afgiftekantoor: 8560 Moorsele

Aan:

v.u.: E. Debrouwere - olmenlaan 30 - 8560 Moorsele

Inhoud van dit nummer:

blz.

1. De Vogel van Papier	2
2. NGO-coöperante : goed nieuws	6
3. Erkenning van het artsdiploma in Ecuador	6
4. Het werk gaat verder	7
1. De consultaties	7
2. De bibliotheekjes	8
3. De orthopedische werkplaats	9
4. Kinderen, maar ook volwassenen	10
5. Nog een beetje Vlaming in Ecuador	10
5. Over kruidendrankjes, zalfjes en andere "Brouwsels"	11

✓ogel van papier...

Uit de brieven van Inge

Inge als NGO-Coöperante: Goed Nieuws

In september 1994 is Inge als NGO-Coöperante in Pomasqui aan de slag gegaan. Verlengen van een project is altijd een hele administratieve rompslomp en een hoop onzekerheid tot alles weer rond is. Maar het is nu zover: op 1 augustus 1997 werd Inges contract verlengd tot 11 september 2000. Goed nieuws dus voor de mensen van het project in Pomasqui. De VZW zoals we in de vorige Vogel van Papier nog beschreven kan dan ook langzaam verder worden uitgebouwd.

Erkenning van het artsendiploma in Ecuador: ook Goed Nieuws

Inges Belgisch artsendiploma is in Ecuador niet zomaar geldig. Tot nu toe mocht Inge wel als NGO-coöperante actief zijn in binnen haar project, maar echt als arts optreden mocht eigenlijk niet. Sinds het begin van haar werk daar probeert ze haar diploma erkend te krijgen door de Ecuadoriaanse universiteit en staat. Geen lachertje, zo bleek in de loop der jaren. Een eenvoudig copietje van haar Belgisch diploma bleek niet te volstaan. Het hele ding moest naar het Engels vertaald worden en een complete opsomming van alle cursussen en hun beknopte inhoud moest worden opgesteld. Een Ecuadoriaanse universitaire commissie is het in de voorbije maanden eens geworden over het feit dat de opleiding nog moest worden aangevuld met een examen over “De Volksgezondheid” en over “De geschiedenis van de geneeskunde in Ecuador”. Op 15 april heeft Inge beide examens afgelegd en kon haar diploma eindelijk erkend worden.

Senora Elisabeth, een Deense mevrouw die al jaren in Ecuador werkt en Inge blijkbaar best kan appreciëren zei aan Inge “na 15 april vieren we feest, want dan komt het in orde”. In de brief van 7 april van Inge lezen we dan ook dat het weer echt “blokken” werd:

“t is precies of ‘t examens zijn: 8 à 10 uur per dag aan de bureau. Nu, gelukkig is het tot nu toe interessant, zowel geschiedenis als volksgezondheid. Ik zal er veel van kunnen gebruiken in Pomasqui. In gedachten ben ik al een cursus aan het samenstellen voor mijn vrouwkes (Martha Gyayata en co), nu niet rechtstreeks voor ziekten, maar wel meer een globale aanpak van de gezondheid. Ik zal de cursus in mei of juni

voorbereiden om er in september of oktober mee van start te gaan. Vanmiddag moeten we naar de universiteit, want eigenlijk weet ik nog steeds niet wat ik moet gaan studeren voor Volksgezondheid. Het examen is op 15 april !! Ik heb de Belgische cursus helemaal doorgenomen en nog wat artikelen van hier en daar. Hopelijk weten we vanmiddag ook wie het examen zal afnemen. Amai. 't is weer typisch Ecuador. Ik zal blij zijn als die rompslomp afgelopen is"

En dan: op 15 april een fakske

"t is gelukt, 't is gelukt !! Het examen was goed. Van de drie professoren heb ik 9 op 10 gekregen en daarbij nog de uitnodiging om enkele conferenties te geven aan de studenten geneeskunde en of ze op stage 'mogen' komen bij ons.

Nu hangt niets meer van mij af. De papiermolen in het ministerie van Volksgezondheid en in de Orde van Geneesheren begint nu maar pas. Ik mag mijn beroep nu vrij uitoefenen, zonder contract, zoals ik zelf zou willen."

En over papiermolen gesproken: Inge schrijft op 26 april

"Wat mijn "Ecuadoriaans" doktersdiploma betreft: ze zijn het aan het samenstellen en drukken. Ik krijg dus een echt diploma, maar aangezien in die universiteit nog geen dokters afgestudeerd zijn (ze zijn met de opleiding huisarts nog maar pas gestart), hebben ze ook nog geen diploma's. Dus: ik zal de eerste zijn."

Het werk gaat verder...

De consultaties

De vorming

De bibliotheekjes

De orthopedische werkplaats

Kinderen, maar ook volwassenen

Nog een beetje Vlaming in Ecuador

1. De consultaties

Op 23 maart schreef Inge

“En op het werk doen we ook goed voort. Veel vergaderingen, veel patiënten en waarschijnlijk zullen we vanaf 2 mei een ‘psico-rehabilitador’ aanwerven. ‘t Is een man met opleiding in opvoeding van speciale kinderen. Hij kent zowel van psychologie, kinesitherapie, logopedie en ergotherapie de basis: dus met de focus op de integrale begeleiding. We zullen hem aanwerven op proef voor zes maanden en zien hoe het werkt. De nood blijft immers groot.

‘t Is best gewoon in stilte voort te doen, vol geloof en moed, en aan elke persoon afzonderlijk de optimale levenskwaliteit trachten te geven. Mijn geweten is gerust. Ik doe mijn best en wil vooruit”.

Op 21 juni zijn we alweer een stapje verder:

“Vorige woensdag hadden we een vergadering met het personeel en we hebben alles gepland voor de vakantiemaanden. In het bibliotheekje zullen er drie cursussen doorgaan: een tekencursus, muzikles door Saulo gegeven en een theatergroep. En eind september, voor de school herbegint, zal er een groot feest zijn met optreden en expositie. We gaan dan in groep ook alle lokalen herstellen en opnieuw schilderen. Na drie jaar mag er een nieuw laagje verf op en in groep is ‘t goed en gaat het rap.

De consultatie zal wel voor anderhalve maand gesloten zijn tot Quentin en/of ik het werk hervatten. De psycholoog blijft verder werken en ‘t schooltje draait tot eind juli.

Zo is alles toch goed georganiseerd en blijft het grootste deel verder draaien, en dat is goed.”

En Quentin is gekomen: Quentin Vanneste uit Kortrijk liep in zijn zesde jaar artsenopleiding ook vier maand stage in Ecuador (Guayaquil). Vlamingen zoeken elkaar toch altijd wel een beetje op en zo belandden de drie stagiairs uit Guayaquil in de kerstperiode van 1995 bij Inge. Terug in België werkte Quentin zijn artsenstudies af en had al snel het plan om na het afmaken van zijn opleiding een jaartje bij Inge te gaan werken.

Na zijn huwelijk met Karin Coppejans uit Zwevezele begin augustus zijn ze samen op 16 augustus naar Ecuador vertrokken om er tien maand te blijven. Ze logeren bij Inge. Quentin zal helpen in de consultatie en Karin, die romaniste is, zal meewerken in de bibliotheekjes en uitkijken of er geen Franse les te organiseren valt. Hier horen we de komende maanden zeker nog van.

2. De bibliotheekjes

Een berichtje uit de brief van 26 april:

“We zijn ook bezig met het samenstellen van nieuwe boekjes met werkjes voor kinderen. Eentje voor het eerste leerjaar en eentje voor kinderen van 4 en 5 jaar. De boekjes raken stilaan gekend en vlot verspreid. Sommige mensen bellen ook om te vragen of we er al nieuwe hebben. ‘t Loont dus zeker de moeite om er verder aan te werken.”

En een nootje van de redactie: het eerste scheur- en invulboekje werd een paar jaar geleden opgesteld. Honderd bladzijden om in te vullen, te kleuren, enz.... Het kreeg een mooie kleurenkافت mee en werd verspreid onder de titel “TAPORI - trabajitos para ninos de 5 anos”. Nu starten we een werkgroepje op, eventueel met ruggesteun van één of meerdere opleidingscentra voor kleuterleid(st)ers of onderwijzer(es)s(en) en proberen een gamma uit te bouwen van boekjes die begeleiden qua lezen en rekenen, maar die vooral geografisch “neutraal” zijn (wat weet een kind in Ecuador van sneeuw en Sinterklaas ?)
Jullie horen er nog van.

3. De werkplaats voor orthopedisch materiaal

Met een duwtje van heel veel mensen - Inge heeft ze persoonlijk bedankt - is er een ruime som beschikbaar gekomen om Mauricio toe te laten serieus werk te presteren: het gaat goed ! Het atelier werd opgenomen in de bestaande v.z.w. “Pro-Pomasqui” en begint stilaan vorm en inhoud te krijgen.

In de brief van 6 juli lezen we:

“Saulo is nu ook met Mauricio aan het uitkijken voor de aankoop van de machines, mogelijk gemaakt via de projektrealisering via DMOS. Alles moet zorgvuldig nagekeken worden en op papier gezet. Want het gaat hier niet zomaar over 500 frank. Maar ik heb er het volste vertrouwen in.”

En kleine wonderen bestaan ook nog. Op 23 maart schreef Inge:

“Ik heb ook goed nieuws over Veronica, het kindje van 5 jaar met rheuma. Ze kon niet meer stappen door de misvormingen aan de gewrichten en door spierzwakte. Mauricio had in november voor haar een soort loop-zit-rekje gemaakt om er zo toch wat beweging in te krijgen. ‘t Was een idee van mij, misschien wel niet op professionele kennis gebaseerd, maar toch logisch. En wonder boven wonder, vorige week werd op de deur van de consultatie geklopt. Felicita doet open en Veronica kwam met trillende beentjes, alleen, binnengewandeld. We bleven verstomd en ongelooflijk dankbaar. Ze zal dus toch weer kunnen lopen, na drie jaar. ‘t Loont dus toch allemaal de moeite.”

En Mauricio krijgt nu een volgende opdracht: een rolstoel met schelp voor een jongen van 13 die in een auto-ongeluk betrokken was toen hij 9 was:

verlamd vanaf de borstkas tot de benen. Door slechte behandeling en begeleiding werd na twee jaar een been geamputeerd en nu heeft hij, door gebrek aan verandering van lig- en zithouding, een grote zitwonde. Binnenin ontstond een fistel naar de amputatiestomp. Hij heeft constant koorts en ondanks aandringen van zijn moeder willen ze hem in het ziekenhuis niet meer opnemen want ze zeggen dat het een verloren geval is. Maar wij zeggen dat mits goede begeleiding, een aangepaste rolstoel en operatie van de fistel het weer goed moet komen. We zullen zien... en Mauricio gaat aan het werk.”

En aan de mensen in het orthopedisch atelier in het Instituut Dominiek Savio in Gits: Vele Groetjes en Bedankt !

4. Kinderen... maar ook volwassenen

Naast consultaties, zorg voor kinderen heeft Inge ook aandacht voor volwassenenvorming. Op 21 juni schrijft Inge aan het eind van haar brief:

“Ik mag dus zelf in elk geval niet klagen over mijn werksituatie. Ik jeun mij enorm in ‘t werk en ‘t mooie is te zien hoe alles groeit en mensen van hier echt zelf verantwoordelijkheid nemen in hun eigen deelprojectjes. Zo werken we toch goed verder”.

En op 6 juli lezen we:

“Gisteren was echt een mooie dag voor ons werk. De 15 vrouwen die gedurende vier weken kookles volgden rond gezonde, goedkope en lekkere voeding, hielden expositie tijdens de feesten van Pomasqui. En ik moet zeggen dat ik echt positief verrast was. Ze hebben goed gewerkt: alles was mooi verzorgd, lekkere recepten met veel uitleg. Ook de bezoekers waren heel tevreden. Ik heb veel foto’s genomen.

Er waren eenvoudige receptjes en ook enkele “alternatieve menus” bijvoorbeeld een salade met netelbladeren, radijsjes en citroen; een soep met bladeren van de pompoenplant; een gelatine met het sap van de bladeren van de paardebloem... Geloof me of niet, maar ‘t was allemaal echt lekker. ‘t Gaf me een opkikker zo te zien dat alles wat we organiseren toch stilletjesaan vruchten afwerpt. Woensdag is er een evaluatievergadering en dan plannen we ook verder voor de toekomst. Er kan gewerkt worden in de “bar” van de scholen, in ‘t kinderdagverblijf... en zelfs een restaurantje is één van de mogelijkheden. Goed hé: weer een stapke vooruit voor enkele families.”

5. Nog een beetje Vlaming in Ecuador

Hoe kan het ook anders... zo nu en dan nog ook iets van bij ons:

* bij al die kook- en andere lessen is het “kookboek van de boerinnebond” meestal de handleiding.

* Op 11 juni schrijft Inge: “vrijdagavond is het hier Feest, en op het menu staat:

- kippebouillonsoep van moeder Olga
- hoofdgerecht: één schotel met gebraden kip, aardappelen, rijst en elk twee schellekes koetong met tomatensaus en champignons.

Toen ik hier eens koetong had klaargemaakt was iedereen in de wolken. ‘t Beloofd het nieuwe favoriete gerecht te worden. En ons Inge mag dus 15 liter tomatensaus (het recept komt uit “Den ouden disch”, van Cyriel Dael) met champignons maken. Er komt immers 80 man: doopfeest voor Camilla en Brenda, de twee jongste kindjes van Ramiro en Mariana.”

* 23 maart: “Hier is ‘t al vroeg lente: de vlijtige liesjes komen al uit en ik ben er in geslaagd om twee paaslelies (uit 12 bollen), al is ‘t in mini, te kweken.”

*23 maart: “Saulo is er wel mee bezig dat ik nogal moet studeren, maar hij brengt nu en dan wel iets mee... Mijn zoetmond is er niet op verbeterd en zo kwam hij woensdagavond plots op de proppen met een groot opgevuld chocoladeëi voor Pasen... Jullie moeten echter weten dat het hier helemaal niet de gewoonte is... en hij wou ook niet zeggen waar hij het gekocht heeft.. zomaar. Goed hé.”

Over kruidendrankjes, zalfjes en andere “Brouwsels”

- ◇ Wisten jullie dat look een soort natuurlijk antibioticum bevat ? Een teentje look pletten en vermengen met een beetje water, en deze “lotion” (gezeefd) kan je gebruiken tegen schimmelplekken op de huid. Je mag het alleen niet te geconcentreerd gebruiken, want dan veroorzaakt je irritatie. Het zogenaamde “katrienewiel” kan je zo genezen.
- ◇ Rozemarijn is heel rustgevend: voor de mensen die zenuwachtig zijn of de slaap niet kunnen vatten: een thee van rozemarijn of veel van dit kruid gebruiken op de barbecue zal zeker goed doen.

◇ En om de zwangerschapsstriemen te voorkomen: elke avond massage van de buik met amandelolie.

Informatie

In december laatstleden heeft Inge eigenhandig geshreven een overzicht gegeven van haar activiteiten. Tussenin werd dit geïllustreerd met kleurfoto's. Het werd een ruime info-kaft. We proberen die nu en dan te aktualiseren. Het kan voor iedereen die wat meer wil weten een goede info-bron zijn. De farde (er zijn twee exemplaren) kan steeds ter inzage opgevraagd worden bij Inges ouders (Olmenlaan 30 te Moorseele).

nummers en adressen

Inge Debrouwere en Saulo Diaz - Zambiza - Quito - Ecuador.

1. Gewone brieven in een grote omslag tot maximaal 250 gram: frankeren zoals voor binnenland en opsturen via het **NIEUWE ADRES** (vanaf 10 september 1997) van de verzendingsdienst van het ministerie van buitenlandse zaken:

Inge Debrouwere en Saulo Diaz -AMBABEL - Quito - Ecuador
c/o Verzendingsdienst Ministerie van Buitenlandse Zaken
MINBUZA - A43
Karmelietenstraat 19 - 1000 Brussel

2. Pakjes versturen via bovenstaand adres kan maar is heel duur (ongeveer 700 fr./kg). Betaal in het postkantoor de gewone binnenlandse kosten maar je moet bij de afzender nog vermelden: "*Gelieve bijkomende kosten aan mijn adres op te sturen*" U ontvangt dan een rekening van het ministerie.

3. Telefoneren of faxen kan altijd op nummer 00/59/32/446031. Voor een fax moet je aan degene die de telefoon opneemt zeggen: "Connectar fax por favor". Houdt rekening met het tijdsverschil (in de zomer is het in Ecuador 6 uur vroeger dan in België en in de winter is het er 7 uur vroeger).

Verder:

- Zou je de "Vogel van Papier" graag ontvangen, neem contact op met de familie Debrouwere, Olmenlaan 30, 8560 Moorseele, 056/41.43.68

Financiële steun kan via de volgende kanalen:

Withuis Voluntariaat - Merelbeke, met de vermelding "Inge Debrouwere - Ecuador" rekeningnummer: **445-1634001-03**. Voor een bedrag van meer dan 1000 frank, volgt bij vermelding van uw rijksregisternummer of geboortedatum een fiscaal attest. Het gestorte bedrag komt volledig bij Inge terecht.

Inge Debrouwere - Moorseele, rekeningnummer **083-2520839-06** (geen attest)